

РЕШЕНИЕ

гр. Варна, № 941 / 15.07.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД гр. Варна, VII състав, в публично съдебно заседание на осми юли, през две хиляди и двадесета година, в състав:

СЪДИЯ: РОМЕО СИМЕОНОВ

при секретар Румела Михайлова, като разгледа докладваното от съдия Симеонов адм.д. № 2984 по описа за 2019 година и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Жалбоподателят „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“, ЕИК 176143308 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх. А, ап.43, чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков, е оспорил мълчалив отказ на Министъра на регионалното развитие и благоустройството да предостави поисканата от него обществена информация, като се произнесе по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх.№ 94-00-194 от 18.09.2019г. Жалбоподателят сочи, че мълчаливият отказ е недопустим, иска да бъде отменен в посочените части и съдът да определи срок, в който органът да издаде съответен административен акт, като препис от съдебното решение бъде изпратен на компетентния орган по чл.307 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от представляващия Сдружението и чрез адв. Ивайло Иванов. Поддържа жалбата и претендира разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 300,00лв. и платена държавна такса в размер на 10,00лв., съгласно представен списък.

Ответникът-Началник на отдел „Нормативни актове“, редовно призован, не изпраща представител. В молба със с.д. №6987/23.06.2020 г. изразява становище за недопустимост на жалбата, а като алтернативно искане-отхвърлянето и като неоснователна и недоказана по съображенията изложени в писмените бележки. Соочи, че предмет на жалбата е писмо с изх. 094-00-104/1 от 01.10.2019 г., а то не представлява индивидуален административен акт и по същество не е решение за предоставяне на достъп до обществена информация или отказ за предоставяне на такава.

Жалбата е процесуално допустима като подадена пред родово и териториално компетентен съд, от лице, което е адресат на оспореното решение по ЗДОИ, за което е налице правен интерес от оспорването му. Обжалването е направено чрез органа, чийто акт се оспорва и е депозирано в законоустановения срок.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, от фактическа страна намира следното:

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-04 от 18.09.2019г. жалбоподателят е поискал от Министъра на МРРБ да му бъде предоставена информация, свързана с дейността на ГД „ГРАО“ към МРРБ с правомощията на нейния главен директор в периода от 01.01.2013 г. до датата на предоставяне на информацията относно:

1. Данни за наличието или липсата на следните правомощия (компетентности) и оправомощаване в МРРБ на главния директор на ГД „ГРАО“, в качеството му на административен орган - част от администрацията на министерството:

а) да определя и/или променя критериите за проверка на записите в подписките за местен референдум, без да е налице съответна промяна в ЗПУГДВМС - да или не;

б) да извършва по определен в министерството ред: поправки на очевидни фактически грешки по смисъла на АПК - да или не; да допълва/поправя пропуски и други грешки в протоколи от проверки на подписки за местен референдум по искане на инициативния комитет или местния общински съвет по смисъла на ЗПУГДВМС - да или не. Данни за издадени в МРРБ административни актове в тази връзка.

2. Данни дали писмо 08-00-346/04.07.2014г. по описа на МРРБ е изпратено, за баркода и датата на пощенската пратка, дали писмото е доставено, получено и регистрирано от администрацията на Община Варна, дата на получаване, две имена и длъжност на лицето, приело пратката.

3. Данни за длъжностната характеристика и личния идентификационен отличителен знак - бадж (по смисъла на чл.20 ал.1 т.1 от Наредбата за административното обслужване, приета на осн. чл. 5а, ал.1 от Закона за администрацията и във вр. с АПК) на Главния директор или Главните директори на ГД „ГРАО“ към МРРБ в посочения период.

Отправена е молба решението за представяне на информацията и самата информация да бъдат предоставени по електронен път на адрес office@sopa.bg в pdf или друг формат, както и да бъдат предоставени електронни копия от относимите документи.

С писмо изх.94-00-104/1/ от 01.10.2019 г. началникът на отдел „Нормативни актове“ в Дирекция „Правна“ е отговорил на заявителя. Въпреки, че отговорът не е наименован „Решение“, той по същество е такова. Преценката за характера на административния акт следва да се прави въз основа на неговото съдържание, а не от факта как е наименован.

С отговора по т.1 от заявлението, административният орган препраща към разпоредбите на ЗПУГДВМС, които уреждат част от процедурата по провеждане на местен референдум и не дават отговор на поставените от заявителя въпроси.

Относно информацията по т. 2 е отговорено, че тя не е налична в МРРБ и заявлението се препраща на Общински съвет Варна.

Административният орган е посочил, че исканата по т.3 информация е свързана с разкриване на лични данни и на осн. чл.2 ал.5 от ЗДОИ законът не се прилага.

На 31.10.2019 г. в Административен съд Варна е депозирана жалба на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“ срещу посоченото писмо, наименовано от жалбоподателя решение.

Решението се оспорва в следните части:

В частта по т.1, буква „а“ за това, че е отказан отговор с „да“ или „не“, а с предоставения отговор на поставения въпрос не е предоставена исканата информация.

По т.1, буква „б“ е налице мълчалив отказ за предоставяне на исканите данни.

По т.2 не са предоставени данни за баркода и датата на пощенската пратка, както и данните върху върнатата и съхранявана в МРРБ обратна разписка за двете имена и длъжността на лицето от общинската администрация във Варна, което е приело пратката.

По т.3 се оспорва изричния отказ за предоставяне на исканите данни. Исканите лични данни не са защитени и това не е законосъобразно основание за отказ.

Моли съда да отмени решението в оспорените му части и на осн. чл.174 ат АПК да определи срок, в който органът да издаде съответен административен акт, като препис от съдебното решение да бъде изпратен на компетентния орган по чл.307 от ГПК.

Моли за присъждане на съдебни разноски.

Горната фактическа обстановка, съдът приема въз основа на писмените доказателства, представени от страните и приобщени към делото.

В с.з. процесуалният представител на жалбоподателя твърди, че не е отговорено в пълен обем, както и че мълчаливият отказ е недопустим. Представя списък на разноските.

Представляващият сдружението пледира за уважаване на жалбата, като прави уточнение, че информацията по т.2 е предоставена от Община Вар.

При така изложените факти, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, от правна страна, съдът намира следното:

Председателят на Министерърът на МРРБ е задължен субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ, и като такъв, когато е налице заявление, което отговаря на изискванията на чл. 25 ал.1 от ЗДОИ, дължи произнасяне с мотивирано решение в случаите, както когато удовлетворява искането, така и когато отказва да предостави информацията.

По смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с общественения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения (публичния) живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Предвид чл.5, ал.1, т.2 от ЗДОИ, всяко искане за достъп по ЗДОИ следва да съдържа описание на исканата обществена информация.

По отношение на посочения вид информация, която се създава и съхранява в МРРБ, компетентен орган по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ е Министерърът на МРРБ. Същият или упълномощено от него лице, се произнася по направените искания. В случаите, когато исканата обществена информация не съществува, то е налице хипотезата на чл.33 от ЗДОИ, съгласно който, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14 дневен срок уведомява за това заявителя. Съответно, Министерърът на МРРБ, като задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, ако не се произнесе в срок по подаденото пред него искане за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, който отказ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно чл.28 от ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В този срок органите или изрично

определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което се уведомява писмено заявителя.

Нормата на чл.38 от ЗДОИ регламентира съдържанието на решението за отказ, а в чл.39 от закона се указва как да бъде съобщено това решение на заявителя.

Предвид посочените разпоредби единствената призната възможност от закона за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, като писмено уведоми молителя за това свое решение. Това законово изискване не е спазено. Административният орган в становището си по допустимостта на жалбата заявява, че предоставената от него информация на жалбоподателя не представлява индивидуален административен акт. Изискването за писмено произнасяне представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, като излаганите от органа мотиви, от една страна, довеждат до знанието на страните съображенията на административния орган и от друга страна, се улеснява упражняването на съдебния контрол за законосъобразност.

Правната конструкция по чл. 58, ал. 1 АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се брани срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен мълчалив отказ в хипотезата на чл. 58, ал. 1 АПК. Доводите на ответната страна за неприложимост на ЗДОИ и за наличие на фактически и правни основания за отказ за предоставяне на информация следва да бъдат изложени в административния акт, който от своя страна е предмет на последващ съдебен контрол за законосъобразност.

В настоящия случаи в срока по чл.28 от ЗДОИ не е налице произнасяне на задълженото лице по част от депозираното заявление.

Нормите на ЗПУГДВМС, които административният орган цитира се отнасят до част от процедурата по подготовката и провеждането на местен референдум и не дават отговор на формулираните от заявителя въпроси, т. е налице е мълчалив отказ по тази част от заявлението. Следва да се отбележи, че искането на заявителя отговорите да се изчерпват с „да“ или „не“ е неоснователно. Преценка на административния орган е обема и изчерпателността на отговорите на поставените искания.

В отговора по заявената в т.3 информация, административният орган сочи, че исканата информация е свързана с разкриването на лични данни, като на осн. чл.2 ал.5 от ЗДОИ законът не се прилага за достъп до лични данни. От текста на заявлението е видно, че се иска достъп до данните, съдържащи се в длъжностната характеристика за длъжността, а не за назначените на тези длъжности лица. В този смисъл се налага извод, че непредставянето на тази информация представлява мълчалив отказ.

Този изричен отказ противоречи на изискванията на чл.24 от ЗДОИ и е основание за отмяната му като незаконосъобразен.

Относно исканите данни за личния идентификационен отличителен знак по см. на чл.20 ал.1 т. 1 от Наредбата за административно обслужване, съдът следва да отбележи следното:

Към момента на подаване на заявлението е действала нормата на чл.20 ал.1 т. 1 от Наредба за административно обслужване в редакция ДВ бр. 48 от 2008 г.: (1) Административното обслужване в държавната администрация се осъществява при

спазване на следните задължителни стандарти за качество на административното обслужване:

1. при изпълнение на служебните си задължения всеки служител в държавната администрация носи отличителен знак със снимка и данни за имената, длъжността, администрацията и звеното, към които принадлежи;

В настоящата редакция изм., ДВ бр. 9 от 2020, този текст е изменен, като съгл. стандарта за идентификация на служителите, които осъществяват административно обслужване:

Всеки служител се идентифицира пред потребителите в служебните помещения, в които се осъществява административно обслужване, чрез ясно видим отличителен знак или друг материален носител с четивни данни за собствено и фамилно име, длъжност и администрация, към която принадлежи

Т.е. исканата информация е публично известна, като част от обнародван нормативен акт и не попада в обхвата на регламентацията по чл.2 от ЗДОИ.

С оглед изложеното жалбата на против мълчалив отказ на Министъра на МРРБ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 94-00-104/18.09.2019 г., е частично основателна, поради което на основание чл.172 ал.2 от АПК мълчаливият отказ на министъра на МРРБ за предоставяне на достъп до обществена информация в частта по т.1 и т.3 в частта му за предоставяне на данни за длъжностната характеристика на Главния директор или Главните директори на ГД „ГРАО“ към МРРБ в посочения период, следва да бъде отменен, а съгласно нормата на чл.173, ал.2 от АПК, преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне, съобразно мотивите на съдебното решение.

В останалата част жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, ответникът дължи съгласно чл.143 ал.1 от АПК заплащане на жалбоподателя на сторените от него разноски по делото, които на осн. чл.78 ал.1 от ГПК следва да бъдат в размер на 300 лв.- възнаграждение за адвокат и 10 лв. платена държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, във връзка с чл.40, ал.1 от ЗДОИ, Административен съд гр. Варна, VII-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на министъра на МРРБ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-104/18.09.2019 г. подадено от “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“, ЕИК 176143308 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх.А, ап.43 чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков в частта относно: по т.1. 1.Данни за наличието или липсата на следните правомощия (компетентности) и оправомощаване в МРРБ на главния директор на ГД „ГРАО“, в качеството му на административен орган - част от администрацията на министерството:

а) да определя и/или променя критериите за проверка на записите в подписките за местен референдум, без да е налице съответна промяна в ЗПУГДВМС .

б) да извършва по определен в министерството ред: поправки на очевидни фактически грешки по смисъла на АПК - да или не; да допълва/поправя пропуски и други грешки в протоколи от проверки на подписки за местен референдум по искане на инициативния комитет или местния общински съвет по смисъла на ЗПУГДВМС . Данни за издадени в МРРБ административни актове в тази връзка.

По т.3 Данни за длъжностната характеристика на Главния директор или Главните директори на ГД „ГРАО“ към МРРБ в посочения период.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата в останалата и част.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-104/18.09.2019 г. подадено от “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“, ЕИК 176143308 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх. А, ап.43 чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков, за произнасяне в установения в чл.28 ал.1 от ЗДОИ срок в отменената част.

ОСЪЖДА МРРБ да заплати на “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“, ЕИК 176143308 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх. А, ап.43 представлявано Юлиан Атанасов Чолаков, сторените по делото разноски в размер на 310 лв.

На осн. чл.40 ал. 3 от ЗДОИ решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

СЪДИЯ: